

חצי ברלין שייכת לקומוניסטים ובחצי שני שולט

סטרפי = יע

כמעט כל מה שנכתב — נכון, שמעון, צעיר חיפאי, בן למשפחה של עולי-גרמניה בשם זוסטהיים, הוא באמת מלך חייהלילה של ברלין, נערה-שעשועים של העולם המערבי-ברליני, איש-עסקים ממולח, בדרך מצליחה, גאון של פרסומת והרון ויואן מסי 1 של גרמניה.

הוא תמיד לבוש כאילו יצא זה עתה מזורנאל של אופנה חדישה. בהיכנסו למוע-

RIFIFI אחד מעטירי ברלין הוא הולף, מייסד מועדון בו הופיעה תמי אלקיים. לאחרונה הקים מסעדה צרפתית.

CHEZ NOUS מישל, בעל המועדון נו מופיעות הנבריים הנשים, הגיע ארצה על סיפון אנית אלסלינה.

דונו, נושאות אליו חצי-תריסר נערות גר-מניות עיניים שופעות-ערגה. שמעון עצמו אינו מבזבז עליהן אף מבט אחד. הוילול הגמור הוא השיטה הטובה ביותר.

המועדון הישן של שמעון נועד עתה לבני הטפשי-עשרה. זהו מבוכ של חדרים חשוכים או מוארים-למחצה, המצוייד בכמה בארים, כמה רצפות-ריקודים, פינות מוצנעות לור-גות, מקום מורם לאנשים מפורסמים. בפינה אחת מוקרנים סרטים ישנים של צ'פלין, בי-פינה אחרת משליך פנס-קסם תמונות של חתיכות ערומות על הקיר, בפינה שלישית יכול אדם לבדוק במכונה מיוחדת את מדת שיכרותו (על פי מהירות תגובותיו). האוטו-מאטים נותנים לקהל את הכל — קפה (שלושה סוגים), סיגריות, קקאו, קוקה-קולה, אמצעי-מניעה (בבית-השימוש של הנברים) וגרביים (בבית-השימוש של הנשים, לאותן שגריביון נקרעים בעת הריקוד).

מועדונו החדש של עדן שוכן בקורפירס-סן-דאם עצמו, מרחק של מאה צעדים מן המועדון הישן. הוא מיועד לקהל הטוב, ה-שומן והסולת של עיר-הענק השופעת-עושר. נערה יפהפיה (כל הנערות כאן יפהפיות,

הקרובה שלה בסרט, במינכן, מדברת על החוזה המבטיח את הופעתה בחורף הקרוב במועדון קרייזי הורט בפאריס. היא לבושה בהליפת-עור מנומרת, יחידה-במינה, וקנתה זה עתה מכונית.

איך היא מרגישה, כשהיא מופיעה בפני גרמנים דחקא? לגבי תמי, אין בכך שום דבר מיוחד. ברלין אינה שונה בעיניה מ-בריסל, או מכל מקום אחר. אמנם דליה לביא, ששהתה לא מכבר בברלין, אמרה לה שזה לא יפה להופיע בסטרפי-טיו בי-גרמניה («למה צריך דחקא בגרמניה?»), אך היא לא שוכנעה.

ואכן — למה שתשתכנע? שהרי תמי אל-קיים אינה היהודיה היחידה, גם לא היש-ראלית היחידה, המעשירה את חייהלילה של ברלין. ההיפך הגמור נכון: כמעט כל חייהלילה של ברלין המערבית נתונים בידי יהודים — ורבים מהם ישראלים.

המקום בו הופיעה תמי אופייני לעובדה זו. ריפפי שייך ליהודי פולני בשם וולף, שהיה זמן-מה בישראל. כשפתח את המקום נקט שיטה פשוטה מאד: בחורות, בחורות, בחורות. הוא הכניס כשלושים נערות-באר, ששיעשעו את הלקוחות ושתו על חשבונם. הקהל הגרמני כא בהמוניו.

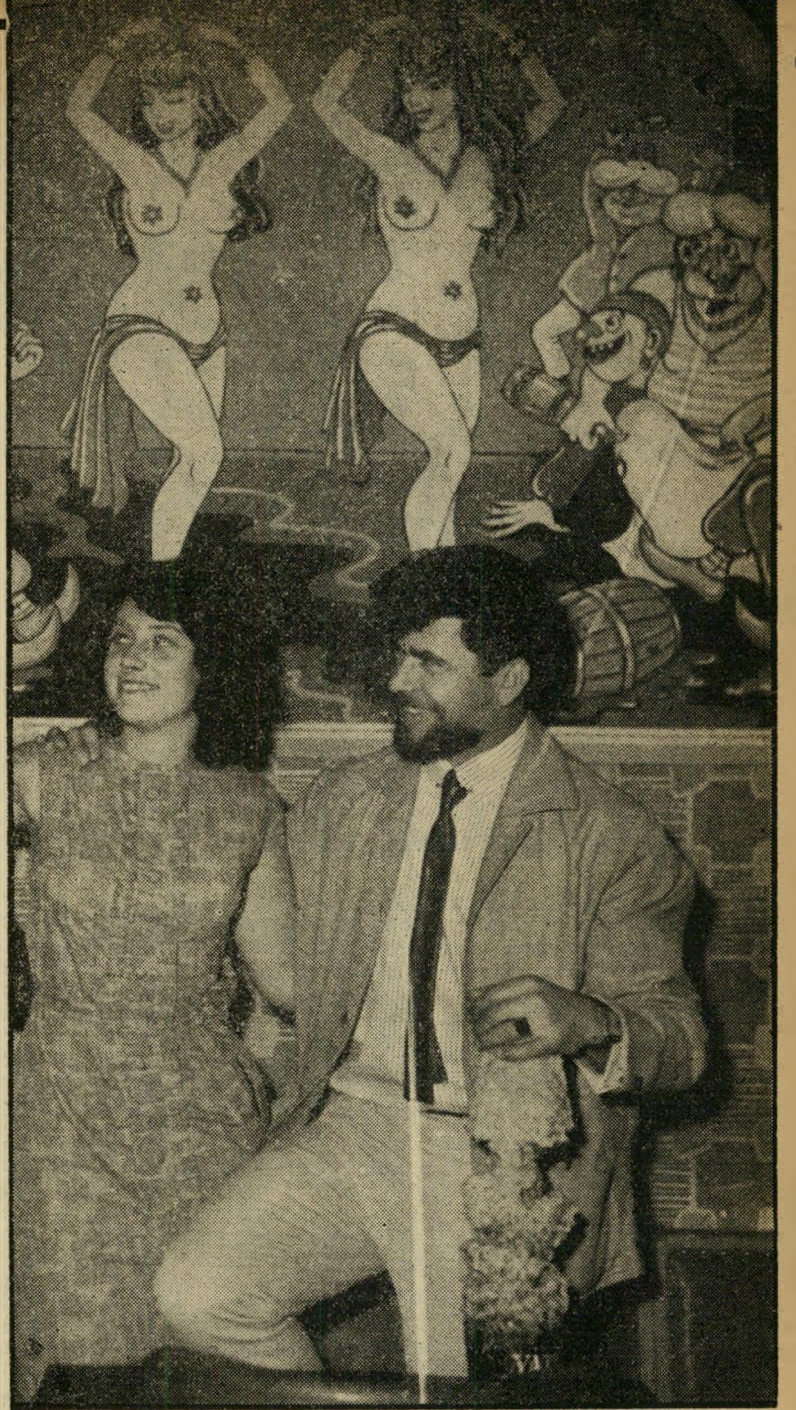
חלף המשופם, איש בשנות החמישים שלו, הוא עכשיו יהודי עשיר מאד. ריפפי מורכב כעת משלושה מועדונים גדולים — אחד בית-מרוח, אחד מועדון-לילה רגיל, אחד מיוחד לסטרפי-טיו. נוסף על-כך הקים בי-רחוב הראשי, קורפירסטן-דאם, מסעדה צר-פתית מפוארת, יקרה ביותר.

יש לו משפחה, הרבה כסף, וידידה גר-מנית בלונדית יפהפיה. «אנטי-שמיות?» הוא מרים את שתי ידיו לאות מחאה, «לא הר-גשתי שום דבר כזה, שום דבר!»

★ ★ ★ סרון עדן: ימח שמכם וזכרכם

אין מכנה משותף לישראלים המנציחים על חייהלילה של המטרופולין ה-גרמני. יש ביניהם עשירים-קפוחים ועניים מרודים, עטורי-הצלחה ומוכיכשולון, ישרא-לים גברתנים ויהודים הנראים כאילו נלקחו מקאריקטורה של דר שטירמר.

בקצה האחד, על מקום שכולו שלו, עומדת דמות יחידה-מסוגה: שמעון עדן. כבר נכתב עליו הרבה בעיתוני ישראל. המוזר הוא ש-

ALI BABA מגינודיזי מכסים את החוזה והטבור של הנערות המעורטלות המקשטות במרכז ברלין המערבית את באר-הבירה של אברהם («עלי») ממרו, בן משפחה ממושב בצרון ג'. בתמונה עומד עליו ליד אחת מנערות-הבאר הגרמניות שלו.

תרועת-הצנצורה. «ועתה», מרים ה-מנחה הגרמני את קולו השמנוני, «זוג הרקדנים האכסוטיים מישראל — הונג צברה!»

החילון נפתח. לתוך השטח הריק והקטן, בין השולחנות עמוסי-המשקאות, פורצה צעירה שחרחרה, פרועת-שיער, לבושה ב-לבוש הגינוגל. זוהי תמי צברה — אי, כפי שזוכר אותה הקהל התל-אביבי, תמר אל-קיים. כעבור כמה רגעים נלחה אליה, בי-ריקוד אפריקאי המסתיים בסטרפי-טיו מינו מעורר, החבר שלה — מיקו.

הקהל הגרמני משתלהב. הוא כבר עיכל כמה וכמה כוסות של בירה, שנאפס חיסקי, «אוסציה! אוסציה!» («להתפשט! להתפ-שט!») הוא שואג, עד שתמי מעורטלת ל-גמרי.

מחאות-כפיים סוערות, קריאות «בראבו!» הונג צברה נעלם, עד למיספר הנא, בעוד חצי שעה.

★ ★ ★ ריפפי: סטרפי-טיו וכסף

תמונה זו חורה בכל ערב, משך כמה שבועות, במועדון-הלילה ריפפי בי-ברלין המערבית. תמר אלקיים, הצעירה ילי-דת-מארוקו מתל-אביב, היתה אטראקציה גדולה. הקהל — חלקו צעירים שגדלו אחרי התקופה הנאצית, הלכו גברים ונשים שהיו אורחים גאים של הרייך השלישי — שש-לראות את תמי. הן מפני שהיא מבצעת הופעה מינית מאד, הן מפני שהיא יפה בי-צורה המזרחית הקודרת המשפיעה במיוחד על הגרמנים, הן מפני שהיא ישראלית.

מחוז להופעה, תמי היא בחורה מרצינה ושקטה, שהשתנתה לא מעט מאז עזבה את חינאי-באר וצברה. היא מתכוננת להופעה

CHEZ NOUS רק אחת מארבע הנערות היא באמת אשה. השאר הם נבריים — המו-פיעים כאמניות, רקדניות וזמרות במועדון-הלילה של מישל מתל-אביב, ברחוב מארבורג 14 בברלין. הנערה האמיתית היא נערת-הבאר (ראשונה משמאל).